

ДО ПИТАНЬ АКТИВІЗАЦІЇ НАВЧАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ

Основні проблеми, які постають у вищих навчальних закладів, пов'язані з якісною підготовкою фахівця. В даному випадку навчальним закладом вирішуються задачі пов'язані зі зміцненням довіри між суб'єктами освіти, сумісності кваліфікації на вузівському та післявузівському етапах підготовки, прилучення студента до процесу навчання, мотивувати його до обраної спеціальності. Однією з передумов удосконалення вищої освіти є реалізація системою вищої освіти України ідей Болонського процесу. Загальний механізм даного процесу навчання, що аналогічна ECTS (Європейській кредитно-трансферній системі), базується на здійсненні тестового контролю студента, що сприяє об'єктивному оцінюванню студента викладачем. З іншого боку ряд праць закордонних та вітчизняних пропонують до кожного студенту робити індивідуальний підхід для його заохочення у процесі навчання. Тому на даному етапі розвитку сучасної освіти виникають питання щодо поєднання таких явищ як об'єктивність викладача та індивідуальний підхід до кожного студента, які заохочують його до навчання.

Проблема оцінювання у системі вищої школи безпосередньо пов'язана з методиками активізації навчальної діяльності студентів. З метою заохочення роботи студента застосовують винагороди, які на порядок вищі за звичайну похвалу. У такий спосіб активізується навчальна діяльність студентів, що пов'язана з виробленням навичок опрацювання нового матеріалу. А також використовується критика діяльності студента, оскільки критика в педагогічній роботі є, очевидно, надзвичайно дієвим інструментом. Але занадто спрямована критика часто негативно впливає на довіру оточуючих до слів особи, яка критикує.

В окремих випадках під час роботи зі студентським колективом доцільно створювати ілюзію наявності певних рис чи потенцій у його членів, що в свою чергу впливає на їхню активність у навчанні. Студент у такому разі проявляє прагнення виправдати бачення педагога, не зважаючи на те, який характер мають згадані риси.

Недоцільно стверджувати в стосунку певного студента, що він не здатен виконати покладене на нього завдання, натомість варто сформулювати вимогу як упевненість педагога в тому, що студент зможе виконати це завдання, доклавши зусиль.

Також необхідно враховувати те, що студент, який отримує лише позитивні відгуки педагога на свою роботу, може так само втратити інтерес до вивчення предмету, як і той, який отримує лише низькі оцінки без належного обґрунтування.

З метою підтримки на належному рівні набутих навичок у студента варто перейти на епізодичну підтримку, яка повинна подаватися від випадку до випадку без регулярності, вибираючи найбільш вдалі епізоди. Демонстрація студентом своїх вмінь та навичок для отримання нагород у вигляді оцінок чи похвали в такому разі буде розумітися ним як найефективніший спосіб досягнути успіху в вивченні предмету. Наприклад, попри те, що на грамотність та каліграфію звертають увагу головним чином в школі, принагідна згадка викладача вищого навчального закладу про те, наскільки студент вміє правильно та каліграфічно писати, може стимулювати закріплення такої навички в студента надалі.

Система винагород для студентів вищих навчальних закладів є дієвим механізмом активізації їхньої діяльності як безпосередньо на заняттях, так і поза ними.